

זמן הזה ואינו חלל סמך ורמז למטה א"כ אין חוששין להכירא והר"ף מציא טעמא דפרי התם כו' להורות דסוגר אין צריך הכירא כדעת הרמז"ש ז"ל. (חי' הלכות).

תוס' ד"ה מזה להניח כו' כתבו דלס יש חזר לפני הצית צריך להניחו ע"פ החזר ודעת רש"י ז"ל אינו כן. (חי' הלכות).

ואם היה דר נעליה מניחו נגד החלון הסמוך לר"ה פרש"י מניחה צפנים וט"ס הוא וז"ל מניחה למטה נגד החלון לר"ה למטה מעשרה דולאי ע"כ ז"ל שאין לו פתח כלל לחזר אלא לבית חצירו ומניחה למטה אצל החלון הסמוך לר"ה כנגד חלון העליון ולפי' התוס' שפסקו שיניחם על פתח החזר כשיש שם חזר ז"ל שאין להעליה חזר כלל אלא פתוח לבית חצירו כמו חרובה וגם אין לר"ה פתח וגורסים צ"ל מניחו בחלון הסמוכה לר"ה ודו"ק. (חי' הלכות).

ובשעת הסכנה מניחו על שולחנו ודיו קח"י על שניהם. (חי' הלכות).

אמר רבא צריך נר אחרת להשתמש לאורה, ומקצת פוסקים רונים להתיר להדליק פסול נרות או שמנים כשיש נר אחד כשר מדמחיר כשיש נר אחרת ואינו כן מדברי רבא מפורש דוקא שישתמש לאותו נר בלבד אבל אצל כולם ודאי אסור ואף כשיש נר כשר. (חי' הלכות).

ור"ל מאי אי מטריתא לי' אחי לאמנועי ממונה עיין צנ"ק דלעפ"כ פסקין כחכמים דפלגי דר"י ואמרין אפילו עושה נרשות אפי"ה חייב דה"ל לשמור שלא יזיק ואע"ג דדמי הגמרא האי ס"ד אפי"ה מזה להניחה למטה מעשרה וק"ל. (חי' הלכות).

דף כ"ב ע"א נר חנוכה שהניחה למעלה מכ' פסולה כסוכה וכמנזי כו' ואמר יר"כ מ"ד והצור רק אין זו מים כו' יש ליתן טעם על פמיכת המאמרים להדדי ע"ד הדרש לפמש"כ לעיל חרצנה מדות צאדם ע"ש דשם מוצא דנור נקרא שאין צו אפילו מדות טיבות ועם הארץ הוא שאינו למווד ואמר כאן והצור רק מכל אני יודע שמים אין זו פי' תורה אלא מה ח"ל אין זו מים להודיע שאפילו נחשים ועקרצים יש זו וכינה למעשים ריוס וכמשא"ת ז"ל אם ע"ה חסיד אל נדור נשכינתו וסומך נחל דלעיל י"ח פסולה כסוכה וכמנזי ודימה י"ח דרצנן לסוכה דאורייתא ללמד ששקולות זו כזו. (חי' הלכות).

והביר ריק אין זו מים, מים אין זו אבל נחשים ועקרצים יש זו, י"ל ע"ד הרמז והפס ידוע שמים הוא תורה וכמ"ש (ישעיה י"א) הוי כל נחל לכו למיסודרשו חז"ל ע"ז דקח"י על התורה וזהו "מים אין זו", פי' האדם שאין זו תורה, "נחשים" ועקרצים יש זו, פי' אלוהים האדם שגלו מאלו שיהיה זו כל המדות ומנוגות שדומים לנחשים ועקרצים. אבל התורה מכשרתו להיות לדיק וחסיד וכמ"ש נצחות פ"ו ומכשרתו להיות לדיק חסיד ישר ונאמן וכו' עכ"ד (מספר דברי אליהו) צ"ס שערי הקודש).

והלכתא משמאל כדי שתהא י"ח משמאל ומזוה מניין הר"ף הציא הטעם ללמוד במקום שיש מזוהה אבל

צפתה שפטור ממזוהה הוי י"ח מניין. (חי' הלכות).

ואם התנה עליהם הכל לפי תנאיו פי' שהתנה עליהם קודם צין השמשתו ואמר איני גדיל מהם כל צין השמשתו. (חי' הלכות).

תוס' ד"ה סוכה כו' הציא ג' טעמים על איסור נוי סוכה, א', מוקצה, ג', נחצי מזוה, ג', מקראי חג הסוכות וכו', ותי' משום נוי לחוד לא היה אסרין נפלו ומשום מוקצה לחוד לא היה אסרין נחצי' השתא אסרין אפי' נפלו נחצי' לפי הנהגת הראש"ש ולפי דברי רוב הפוסקים אינו אסור כשנפלו נחצי' אלא אי נפלו כו' כשלקחו צידים וחד הסוכות קאי אדברים הארביין להכשר סוכה ע"ש, והרמז"ן ז"ל הקשה על סגרא

דאי לא אדליק הדר מדליק אי נמי לשיעורא עיין צר"ש ז"ל פי ע"ז עיין שם. (חי' הלכות).

ער חלילא רינגלא דתרמולאי הר"ף ז"ל פי' העלים גק' תרמוד והמציאים אותם נקראים תרמודאי ורצנו הגאון ז"ל (הכ"ת) אמר שהנכון שהמדינה נקראת תרמודאי והם יושבין בשוק מאוחר יותר מכולם. (חי' הלכות).

תנו רבנן מלות חנוכה נר איש וציתו והמהדרין נר לכל אור"ה והמהדרין מן המהדרין

צ"ש אומרים יום ראשון מדליק שמונה מכלאן ואילך פותח והולך וצ"ה אומרים יום א' מדליק א' מכלאן ואילך מוסיף והולך והתוס' ד"ה והמהדרין כו' כתב נראה לר"י דצ"ש וצ"ה לא קיימי אלא אחר איש וציתו שכן יש הידור כשמוסיף או מחסר אבל אם עושה נר לכ"ל אפי' יוסיף מכלאן ואילך ליכא היכירא שיסגרו שכן יש צ"ה אדם צית, והנה הרמז"ש פסק צה"ל חנוכה פ"ד הלכה א' כמה נרות הוא מדליק צחנוכה מלמטה שיאכל כל צית וצית מדליק נר אחד צין שהיו אנשי הצית מחוצין צין כו' והמהדר את המלוא מדליק נרות כמנין אנשי הצית נר לכל אור"ה כו' והמהדר יותר ע"ז ועושה מלוא מן המוצא מדליק נר לכל אחד צלילה הראשון ומוסיף והולך בכל לילה ולילה נר אחד וכתב הנומ"ד ומנה דרצנו פי' מההדרין מן המהדרין עושין מה מההדרין להדליק נר אחד לכל אור"ה מצני הצית ועושין יותר מה שמוסיפין בכל לילה ולילה כמנין נרות של לילה הראשון וכן פסק צ"ש"ע ויש להקשות ולמה לא פסק הרמז"ש וצ"ש כסדרת התוס' הנ"ל ואמר הגר"א ז"ל חירון ע"ז דהא איתא בגמרא בצלותו ענין אחר עולא פליגי זה תרי אמוראי דמערבא כו' חד אמר טעמא דצ"ש כנגד ימים הנכנסין וטעמא דצ"ה כנגד ימים היוצאין וחד אמר טעמא דצ"ש כנגד פרי התם וטעמא דצ"ה דמעלין בקודש ואין מורדין וואי י"ח צין שני טעמים הללו יכול לומר דני"ח כסדרת התוס' דלמ"ד כנגד ימים הנכנסין כו' צריך היכירא וע"כ מההדרין מן המהדרין לא קאי מההדרין דא"כ לא הוי היכירא כלל כסדרת התוס' אבל למ"ד טעמא דמעלין בקודש כו' לא צריך היכירא כלל רק שצריך להוסיף משום מעלין כו' אבל לא משום היכירא קאי מההדרין על מההדרין שיוסיף בכל לילה ולילה וגם ידליק כל אחד ואחד דהא אינו צריך היכירא כלל וא"כ יש הידור יותר כשידליק כל אור"ה ויוסיף בכל לילה והציא הגמרא המימרא של רבה נר נר חנא ואמר דמעלין אחר הפלוגתא ומוציא זה שיהיה הלכה כך דהטעם משום מעלין כו' וא"כ לא צריך היכירא והשתא מתורץ שיפה כיון הרמז"ש כמה שפסק נר לכל אור"ה וג"כ מוסיף בכל לילה ולילה דהמעשה שהוא מציא רבה נר נר תנא הוא כמו שאמר הש"ס תניא כוותיה עכ"ד (לקוטים מהגר"א) צסוף שנת אליהו. צסדר זרעים צמשינות הגדולים מדפוס ראש). **ובב"ה** אומרים יום ראשון מדליק אחת מכלאן ואילך מוסיף ואילך וצ"ש"ע ס' תרע"ו סעי' ה' ו' ויצרך על הנוסף צ"ס מההר"ף ואין לו טעם ורית שזה אינו רק למהדרים מן המהדרים ויניח עיקר המלוא ויצרך על הרשות וע' ס' תרע"ד סעי' א' צנה"ה וגם משום פינות לימין ינטל עיקר המלוא טפח הסמוך לפתח, אלא העיקר שיתחיל צנר הסמוך לפתח צין מדליק ציונין הפתח או צשמאל ויצרך כל הלילות עליו וצ"ה מדליק ומצרך תמיד על סמוך לפתח ועל עיקר המלוא ועמ"ל צ"ס רש"ל אבל מ"ש שיניח כשפד לא נראה. עכ"ד (ביאורי הגר"א) ס' תרע"ו סעי' ו'.

תוס' ד"ה והמהדרין כתבו צ"ס צ"ס ריקאי אחר איש וציתו דליכא היכירא שצדאי כולם היו דולקין על צני ציתם צמקום אחד אבל אי קאי אמהדרים דנר לכאור"ה וכ"א דולק על מקום אחר א"כ ליכא היכירא שיסגרו שנתוספו אנשים והרמז"ש ז"ל סגר דקח"י גם אמהדרין ולא איכא לן היכירא וכן דעת הר"ף ז"ל כדמוכח מלשונם שהציא להא דצ' זקנים היו צצידן כנגד ימים הנכנסין או יוצאין או משום פרי התם דלטעם ימים הנכנסין כו' ס"ל דצריך היכירא אבל לטעם פרי התם שאינו